

УПРАВЛІННЯ КОМУНІКАЦІЇ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛЕЙ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Утворення України як нової незалежної держави - започаткувало новий процес демократичного державотворення, який потребує пошуку нових механізмів адміністрування, процесів комунікацій у взаємодії громадських організацій, органів державної влади та самоврядування.

Розвиток сучасного громадянського суспільства залежить від активного впливу на трансформаційні процеси громадськості, через різноманітні об'єднання громадян – громадські організації, призначення яких полягає насамперед у тому, що вони допомагають людям у розв'язанні проблем повсякденного життя, відкривають широкі можливості для виявлення суспільно-політичної ініціативи, здійснення функцій самоврядування.

Громадські організації сприяють зміцненню комунікативних зв'язків, надають можливість проявляти себе, доволі ефективно виконують функцію інформування, допомагають адаптації політичної системи суспільства до нових умов діяльності, результативно інституціоналізують соціальні норми, правила, статуси, приводять їх в систему, яка здатна діяти у напрямку задоволення певної соціальної потреби.

Потреба, яка стоїть перед громадськими організаціями, полягає в застосуванні інформаційних технологій, адже через них, в основному здійснюється зв'язок між членами організації. Ситуація, що склалася сьогодні в Україні, констатуючи Р. Дорендорфа, який писав про сучасний соціальний конфлікт, який сьогодні характерний і для України, досяг крайньої межі, сьогодні протистоїть держава (влада) та суспільство. Тому, саме в таких умовах, надзвичайно важливо зберегти та підтримати громадянський рух застосовуючи нові механізми комунікації, які передбачені Законом України «Про децентралізацію влади», що передбачає надзвичайно важливу роль територіальних громад,

громадських об'єднань та громадських організацій.

Аналізуючи процеси сьогодення, можна констатувати та прогнозувати, що чисельність громадських організацій різних напрямків діяльності буде зростати, свідченням чого є масове створення громадських організацій правозахисного напрямку та по боротьбі із корупцією. Окрім того зростає активність громад, піднімається громадська свідомість, що зумовлює рух структурних змін у суспільстві, подальший розвиток яких трудно передбачити .

Громадські організації і рухи на всіх етапах суспільно-політичного розвитку нашої держави, а особливо, в кризові періоди, стали своєрідною сполучною ланкою між політичним і громадянським суспільством, між “низами” й “верхами”, перебираючи на себе корелюючі роль, спрямовуючи енергію громадян.

В Україні відбуваються істотні зміни в управлінні громадських організацій, переглядаються процеси прийняття рішень на основі інформаційних зв'язків. Управління інформаційними зв'язками громадської організації базуються на методах, моделях та принципах щодо прийняття управлінських рішень. Для ефективного функціонування, громадській організації, необхідно бути конкурентоспроможною, а для цього потрібно розширювати інформаційні зв'язки, як в середині організації так і в роботі з цільовою аудиторією.

При дослідженні процесу управління комунікацій громадської організації зазначимо, що базовими є принципи багатоманітності та їх здатності до змін, що об'єктивно обумовлена розвитком процесу інституціоналізації українського суспільства. Необхідність використання різного роду комунікацій, комунікаційного планування в управлінні громадською організацією вже не викликає сумнівів. Адже дозволяє керівництву будь-якої організації приймати правильні і своєчасні стратегічні рішення навіть у найскладніших ситуаціях, коли необхідно оперувати величезною кількістю інформації.

У роботі громадської організації комунікацію визначають як сукупність процесів, спрямованих на управління зовнішніми та внутрішніми факторами, що впливають на досягнення цілей організації. Комунікації необхідно розглядати як систему впливу організації на мінливі фактори внутрішнього та зовнішнього середовища. Результатом

такого впливу є соціально - політичні, економічні, правові показники. Тому, у якій би формі не був організований комунікаційний процес, він повинен забезпечувати активний вплив на внутрішнє та зовнішнє середовище громадської організації.

Комунікації, повинні розглядатися, у першу чергу, не стільки з позицій планування потоку повідомлень, скільки з позиції необхідності прогнозування та виміру ефектів комунікації на усіх стадіях управління комунікаційним процесом: формування мети, організації та безпосереднього здійснення, визначення ефективності.

Оцінка й ефективність використання комунікативних зв'язків дозволяє виділити особливості та тенденції розвитку організації, які пов'язані з удосконаленням та поширенням тлумачення сутності комунікацій в умовах сучасності: комунікації громадських організацій спрямовані на управління та формування безперервних, довгострокових взаємовигідних відносин з усіма учасниками громадської організації, комунікаційна стратегія стає однією з ключових елементів у громадській організації.

Абсолютно очевидна роль громадських організацій - як головного інструменту формування економічних результатів діяльності суспільства на всіх його рівнях, починаючи з макрорівня. Проте донині залишається в тіні величезна, у багатьох випадках вирішальна роль інформаційних технологій - як інструменту оптимізації діяльності громадських організацій . Швидке поліпшення інформаційних зв'язків, широке розповсюдження інформації і найкращої практики організації діяльності роблять перевагу тимчасовою, адже динаміка конкуренції зростає. Мета залишається колишньою: привертати і зберігати цільову аудиторію.

Створення інтегрованої інформаційної системи громадської організації в єдиному інформаційному просторі дозволить розробити та здійснити стратегічну програму підвищення її конкурентоспроможності, засновану на чіткому визначенні напрямів діяльності та системі ключових показників ефективності реалізації проектів.

Література:

1. Закон України "Про об'єднання громадян" від 16 червня 1992 року №2460-XIII//Юридичний вісник України. – 21-27 грудня 2002.-№51(391).- С.4-9

2.Про звернення громадян. Закон України. [Електронний ресурс]-
Режим доступу: www.rada.gov.ua <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

3.Сурмін Ю.Концептуальні основи створення системи взаємодії органів державної влади із суб'єктами громадянського суспільства в контексті інтеграційних процесів / Ю. Сурмін //Євроатлантикінформ. – 2006.-№2(8)-с.29-35

МІХНЮК Денис

слухач магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і муніципального управління Велешук С. С.)

ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ З ПАРТНЕРАМИ В ПРОЦЕСІ ЗБУТОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

До положень наукової новизни даної статті можна віднести. По-перше, визначення сутності маркетингових ризиків як категорії для відображення іманентної властивості маркетингової діяльності, що проявляється з об'єктивних чи суб'єктивних причин, має вимірний або невимірний характер і може викликати зменшення запланованого прибутку в процесі вирішення проблеми оптимізації збуту промислових підприємств.

По-друге, маркетингові ризики класифіковані за ознакою «місце виникнення ризику» і поділяються на зовнішні та внутрішні ризики. До зовнішніх віднесено ризики зовнішніх чинників маркетингового середовища: постачальницькі, конкурентні, торгово-посередницькі, споживацькі, ризики контактних аудиторій. Ці ризики хоча і носять об'єктивний характер, проте на них маркетологи промислових підприємств можуть впливати. До внутрішніх віднесено ризики одного внутрішнього чинника мікроринкового середовища: самого промислового підприємства — товарні ризики, цінові ризики, збутові ризики, комунікаційні ризики.